

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Antwoord aan Jac Maurer en George Westermann

Jan Meerdinkveldboom

Het is zeer te waarderen dat de schrijvers direct de uitnodiging van Jurgen Cornelis hebben aanvaard om te reageren op mijn artikel over advisering in de kinder- en jeugdpsychiatrie. Ik voel me natuurlijk aangesproken door hun kritiek dat ik voorbij ben gegaan aan de volgende passage in Westermanns proefschrift: 'De vaak schuldbeladen lineaire oorzaak-gevolggedachten van veel ouders maken plaats voor de waardevrije circulariteit van het plaatje, dat samenhang biedt en richting geeft voor de behandeling' (pp.100-101). Maar die verwijzing daar naar circulaire processen is dan ook de enige in het proefschrift. Mijn artikel richt zich nu juist bijna geheel op die circulaire aspecten. Het belang ervan moge duidelijk zijn: met de betrokkenen moet immers overeenstemming worden bereikt over welke systemische aspecten aandacht moeten krijgen juist opdat individuele behandelaspecten kans van slagen krijgen. Dat neemt niet weg dat ik blij ben met Westermanns werk, omdat een goed uitgevoerd adviesgesprek van het grootste belang is.

Verschillend is de wijze waarop Maurer en Westermann een geheel open dialoog voorstellen en ik zelf ook nog hecht aan de expertpositie van degene die het adviesgesprek voert. Bij het schrijven van mijn artikel kreeg ik – de eerlijkheid gebiedt mij dit te vermelden – van de redacteur vergelijkbaar commentaar. Daarover wil ik twee opmerkingen maken.

In de eerste plaats, ik noem dat ook in de inleiding, bespreek ik met name onderzoekstrajecten die uitgebreider zijn dan gemiddeld, omdat de problematiek niet na een of twee gesprekken duidelijk wordt. Ik ben bang dat een open dialoog in zo'n situatie onvoldoende opheldering biedt. Juist als het probleem extra onderzoek vergt, is meestal sprake van complexe problemen die secuur uitgezocht moeten worden. Het bijbehorend behandeladvies heeft dan ook veel gewicht. Bij dit diagnostiekproces, in de regel in de tweede en de derde lijn van de ggz, moeten dan ook meerdere disciplines betrokken worden, wier onderzoeksuitkomsten, zowel met individuele als met systemische gegevens, zodanig in elkaar moeten worden geschoven dat een verantwoorde en goed aan jeugdige

Antwoord aan Jac Maurer en George Westermann

en ouders uit te leggen beschrijving volgt. Vanzelfsprekend wordt tijdens het adviesgesprek regelmatig getoetst of het geschetste beeld overeenkomt met hun beeld. Dat neemt niet weg dat de hulpvragers gewoonweg recht hebben op de individuele diagnose, verwoord en toegelicht door een deskundige. En dat allemaal om óók te komen tot een formulering van de bijbehorende gewenste systeemaanpak. Alle individuele kenmerken worden daarbij geplaatst in circulaire processen die hebben plaatsgevonden of nu nog actueel zijn. Dat ik open sta voor een andere visie van jeugdige en/of ouders blijkt uit mijn voorstellen om bij scharende meningen toch tot consensus te komen.

Een tweede opmerking mijnerzijds behelst een contextuele: ik ben me er van bewust dat mijn werksituatie, merendeels een adolescentenkliniek, mede bepaalt dat ik mijzelf vaak verplicht voel ook de expertpositie in te nemen. In mijn werk gaat het veelal om diagnostiek die, in weerwil van lange, aan de opname voorafgaande ambulante trajecten, nog steeds, vaak jarenlang, geen duidelijkheid heeft opgeleverd.

Hoewel ik betwijfel of onze verschillen in de praktijk heel groot zijn; laten we in ieder geval beroepsmatig zoveel mogelijk een open dialoog in stand houden!

Jan Meerdinkveldboom is kinder- en jeugdpsychiater en systeemtherapeut, werkzaam aan de adolescentenkliniek van Pro Persona in Tiel. E-mail: jan@mdvb.demon.nl.